

ks. Jan Lewiarz (od 14 listopada 1949 r. do 23 grudnia 1956 r.)

Fotografia : Archiwum rodzinne Ewy Kiec. Wspomnienia do fotografii z dnia 1 lipca 2011r. – Bazyli Spodarek – Starosta Cerkwi Prawosławnej Św. Trójcy w Lubinie.

Cytat:

W pierwszym rzędzie obok Władyki Stefana stoją od lewej: Ksenia Pylyp : Aktywna chórzystka (sopran) Cerkwii w Lubinie wraz z mężem Stefanem. (Obydwoje w latach 60 emigrowali do USA). Następnie, Jan Krest – starosta Cerkwii w Lubinie, Prokop Kuziak z miejscowości Lisiec – ówczesny działacz USKT, a także radny powiatu lubińskiego, ks. dziekan Atanazy Sławiński, obok księdza , ks. diakon i dwaj ipodiakoni Władyki Stefana. Poniżej w pozycji kucającej : Dymitr Kec z Osieka – zastępca Starosty, i Władysław Matijczak z Toszowic. Z lewej strony u boku ks. Sławińskiego – Bazyli Spodarek, pełniący funkcję Skarbnika Cerkwi.

Dnia 3 czerwca 1956r. z wizytą do prawosławnej społeczności wiernych w Lubinie przybywa Arcybiskup Stefan (Rudyk) wraz z ówczesnym dziekanem ks. Atanazy Sławińskim. Do Lubina przybywają pociągiem, gdzie na przywitanie hierarchy przyjeżdża bryczką parokonną z woźnicą grupa wiernych wraz ze starostą cerkiewnym Janem Kretem. Po przywitaniu wierni wraz z hierarchą udają się do świątyni (dawnego poewangelickiego kościoła , mieszczącego się na lubińskim rynku, adoptowanym na potrzeby prawosławnych wiernych). W świątyni Władykę wita proboszcz lubińskiej Cerkwii ks. Jan Lewiarz. W tym dniu zostaje także odprawione nabożeństwo Świętej Liturgii. Po nabożeństwie grupa wiernych ok. 40 – 50 osób udaje się do budynku parafialnego – (obecnie budynek nie istnieje) na rozmowę i poczęstunek.

Jan Lewiarz (23 IV 1903-11 X 1992)

Urodził się w Rybotyczach koło Przemyśla w rodzinie robotniczo-chłopskiej. Ukończył gimnazjum klasyczne i greckokatolicką Akademię Teologiczną we Lwowie. Od 1936r. – do 1938 r. pracował w Polskiej Akademii Umiejętności w Urzędzie Dóbr w Sierakościach, pow. Przemyśl na stanowisku kasjera. W latach 1939-1941 pracował jako kapelan i wychowawca w bursie we Lwowie. Skierowany do pracy misyjnej na wschodzie, nie podjął się jej, za co został zdjęty przez ówczesnego metropolitę lwowskiego Andrzeja Szeptyckiego ze stanowiska. W 1941r. przeszedł na prawosławie i został proboszczem parafii Ciechania, pow. Krosno, którą to funkcję pełnił do 1943r. Następnie w latach 1943-1947 był proboszczem w parafii prawosławnej w Bartnem, pow. Gorlice. Po wysiedleniu ludności w ramach akcji „Wisła”, został proboszczem w Zimnej Wodzie, pow. Lubin. Proboszczem w Zimnej Wodzie był od 1947r. do 1958r., skąd został przeniesiony na Rzeszowszczyznę jako proboszcz parafii Sanok i dziekan okręgu rzeszowskiego. 28 VI 1958r. metropolita Makary wydał ks. Lewiarzowi delegację, na mocy której został tymczasowo delegowany na teren województwa rzeszowskiego celem odprawiania nabożeństw i pełnienia posług religijnych dla zamieszkującej ten teren ludności wyznania prawosławnego. W 1966r. ponownie powrócił na Dolny Śląsk i został mianowany p.o. proboszcza w Zimnej Wodzie, ale już w roku następnym wyjechał znów na Podkarpacie i aż do śmierci pełnił funkcję proboszcza parafii w Pielgrzymce. Zmarł 11 X 1992r. i został pochowany w Pielgrzymce.

Źródła: Piotr Gerent: Prawosławie na Dolnym Śląsku w latach 1945 – 1989.